

## INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2021-01-28  
Besvaras senast  
2021-02-11

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

### 2020/21:381 Avverkningsanmälningar

Paret Annette och Peter är två av landets många duktiga och noggranna skogsägare. Efter en omarrondering köpte de skog och behövde finansiera det med avverkning. Den köpta skogen var bedömd som produktiv skogsmark av Skogsstyrelsen. I samband med avverkningsanmälan för fyra områden stötte de dock på problem för samtliga områden. Marken som nyligen bedömts som produktiv skogsmark ansågs nu av ny handläggare vara föremål för inventering och granskning. Således mottogs krav från Skogsstyrelsen om naturvårdsavtal på tre av områdena, och för det fjärde området på 1,5 hektar väntade en administrativ mardröm. Anmälan gjordes i januari 2020, och ganska omgående gavs då beskedet att området innehöll fornlämningar och omfattades av fornminneslagen. Myndigheten gjorde också ett fältbesök där de två månader senare meddelade att de funnit 44 träd som med hot om vite inte fick avverkas på grund av naturvärden, något som paret redan visste och framhållit i sin ansökan.

Paret vände sig till länsstyrelsen för att efterhöra konsekvenserna av att området omfattades av fornminneslagen. Länsstyrelsens besked var då att riskträd behövde tas ned då de annars riskerade att skada fornlämningarna. Att inte fälla träden skulle innebära mycket stora viten. Efter det har paret kastats fram och tillbaka mellan myndigheternas motstridiga beslut innan de 23 veckor efter den första avverkningsanmälan fått klartecken för att avverka alla utom tolv lövträd. Under denna period har paret stått med lån vars ränta verkat, lån som skulle ha betalats med de inkomster som en avverkning skulle ha inbringat. Anledningen till att de tolv lövträden ska sparas är att de har bestånd av rödlistad lunglav. Den solexponering som lövträden nu får efter avverkningsen gör dock att lunglaven torkar bort och saknar möjlighet till fortlevnad.

Den Kafkaliknande process som paret fått utstå illustrerar också den verklighet som våra skogsägare har att hantera. De är inte ensamma om utdragna processer efter en avverkningsanmälan. I den nyligen presenterade Skogsutredningen (SOU 2020:73), som från början bar namnet Äganderättsutredningen, finns ett förslag om att tiden för när en avverkningsanmälan ska lämnas in innan avverkning kortas från sex till tre veckor. Då detta är något Kristdemokraterna sedan en tid förespråkar ser vi positivt på det. Men den förkortade handläggningstiden föreslås emellertid villkoras med ett utökat kunskapskrav och ansvar för skogsägaren att redovisa vilka natur- och kulturmiljövärden som berörs av den aktuella åtgärden. Att

döma av exemplet med paret Annette och Peter hade de som skogsägare med sin ansökan behövt inneha stor kunskap om de naturvärden som förelåg, men också kunna vara insatta i den kulturmiljö med fornlämningar som också förelåg. Att som i utredningen belägga skogsägare med kunskapskrav som antingen måste intas av dem själva eller köpas av konsulter lär ofrånkomligen höja tröskeln för nya generationer att bli skogsägare, såväl ekonomiskt som kunskapsmässigt. Snittåldern bland svenska skogsägare är 60 år. Åtta av tio skogsägare är i dag 50 år eller äldre. Hälften av skogsägarna är 65 år eller äldre.

Jag vill med anledning av den utdragna process paret i mitt exempel fått utstå höra med statsrådet Jennie Nilsson:

1. Vilka åtgärder är statsrådet beredd att vidta för att främja en effektivare myndighetshandtering av ärenden i skogsfrågor?
2. Har statsrådet gjort något ställningstagande i relation till Skogsutredningens förslag att förkorta handläggningstiden för avverkningsanmälningar?
3. Vilka initiativ ämnar statsrådet ta för att främja att nya generationer blir skogsägare?

.....

Magnus Oscarsson (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders